

دعای ۱۲۸ - در روز بیستم ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا خَالِقَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ،
يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ، وَالْعَظْمَةَ وَالْجَبْرُوتِ،
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْمَلَكُوتِ، ﴿يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا﴾ ﴿وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ﴾، لَكَ الخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ
العَالَمِينَ.

خدایا! از تو می خواهم، ای آفریننده تاریکی ها و نور، ای صاحب
قدرت و تسلط و بزرگی و شکوه، و بزرگواری و فرمانروایی! ای آنکه
شب را مایه آرامش و خورشید و ماه را وسیله ای برای محاسبه
و اندازه گیری (زمان) قرار دادی، و ستارگان را به فرمان خودت
مسخر نمودی. همه آفرینش و فرمانروایی از آن توست، مبارک و
برتر هستی، ای پروردگار جهانیان!

يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَبِيرُ، يَا حَيُّ يَا
قَيُّوْمُ، يَا وَاحِدُ، يَا أَحَدُ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا صَمَدُ،
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاسْتَجِبْ فِيمَا
دَعَوْتُكَ وَأَعْطِنِي مَا سَأَلْتُكَ، فَإِنَّكَ تَرْزُقُ مَا
تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

ای خدا، ای شکوهمند، ای بزرگوار، ای بزرگ، ای زنده و پاینده، ای یگانه، ای بی همتا، ای فرد، ای یکتا و ای بی نیاز! بر محمد و آل محمد درود فرست و دعایم را مستجاب کن و آنچه از تو خواسته‌ام، به من عطا فرما که تو هرچه را بجوایی بدون حساب روزی می دهی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ،
وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ، وَتَقْتُلُ بِهِ عَدُوَّكَ
فِي الصِّفِّ الَّذِي وَصَفْتَ بِهِ أَهْلَهُ^۲ فِي كِتَابِكَ:
﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾، فِي أَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ
فِي أَحَبِّ الْمَوَاطِنِ إِلَيْكَ،

خداوند! بر محمد و آل محمد درود فرست و با من آن گونه رفتار کن که شایسته توست، زیرا تو اهل تقوا و آمرزشی. مرا از کسانی قرار بده که به وسیله او دینت را یاری می کنی و دشمنانت را نابود می سازی، در همان صفی که اهل آن را در کتابت این گونه وصف کردی: «گویی بنایی مستحکم و یکپارچه اند»، و این در کنار محبوب ترین بندگانت و در محبوب ترین مکان ها نزد تو باشد.

وَأَرْزُقْنِي سَفَكَ دِمَاءِ الْمُشْرِكِينَ وَالنَّاسِكِينَ،
وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَالْفَاسِقِينَ، وَالنَّابِذِينَ
وَالْمُبَدِّلِينَ، وَثَبَّتْ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي، وَثَبَّتْ
قَدَمِي، وَأَفْرِغِ الصَّبْرَ عَلَيَّ، وَعَلَى ذَلِكَ فَاقْوِنِي،

خداوندا! ریختن خون مشرکان، پیمان شکنان، ستمگران،
خوارج، فاسقان، پشت کنندگان به حق و تغییردهندگان راه
حق را روزی ام کن و امید به رحمت را در دلم استوار کن،
گام هایم را ثابت گردان، شکیبایی را بر من فروریز، و در این
راه مرا توانمند ساز.

وَفِي صُدُورِ الْكَافِرِينَ فَعَظَّمَنِي، وَلِلْمُؤْمِنِينَ فَذَلَّلَنِي،
وَحَبَبَ إِلَيَّ مَنْ أَحَبَبْتَ، وَبَغَّضَ إِلَيَّ مَنْ أَبْغَضْتَ،
وَوَفَّقَنِي لِأَحَبِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ، وَأَرْضَاهَا لَدَيْكَ،
وَأَفْضَلِهَا عِنْدَكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

و مرا در دل های کافران بزرگ جلوه بده، و در میان مؤمنان
فروتن ساز. دوستان خود را محبوب من بگردان و دشمنان خود
را مبغوض من ساز. مرا به انجام کارهایی موفق کن که نزد
تو محبوب ترین، رضایت بخش ترین و برترین کارها باشند،
که تو بر هر چیزی توانایی!

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْتِقْنِي مِنَ
النَّارِ، فَإِنِّي مِنْكَ إِلَيْكَ أَفْرُ، فَلَسْتُ أَخَافُ بِغَيْرِ
عَدْلِكَ، فَإِيَّاكَ أَسْأَلُ بِكَ، لِأَنَّكَ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا
دُونَكَ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِنِعْمَتِكَ، وَأَدُلُّ^۳ عَلَيْكَ
بِإِحْسَانِكَ، فَاعْفِرْ لِي مَا سَتَرْتُ مِنْ غَيْرِكَ مِنْ
ذَنْبٍ،

خداوندا! بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا از آتش دوزخ
رهايي بخش، که من از تو به سوى خودت مي گريزم و از
هيچ چيزی جز عدالت تو نمي ترسم. خواسته ام را تنها از تو
و به وسيله خودت مي طلبم زيرا همه پايين تر از تو اند. به تو
نزدیکی مي جويم با نعمت هاي ت، و با مهرباني هاي ت بر تو دلالت
مي کنم. پس گناھاني که آنها را از غير تو پنهان کردم،
بيخش و بيمرز.

وَبَارَزْتُكَ بِمَخْطِئَتِي مِنْ جَهْلِي لِلَّذِي خِفْتُ مِنْ
خَلْقِكَ، وَرَجَوْتُ مِنْ عَفْوِكَ، فَأَمِنْتُ تَعَجِيلَ
نِقْمَتِكَ، فَأَوْجِبْ لِي مَا طَمَعْتُ فِيهِ مِنْ رَحْمَتِكَ،
إِذْ عَلِمْتُ ذَلِكَ مِنِّي أَنَّهُ كَذَلِكَ مَعَ عِلْمِي بِأَنَّكَ
تَرَانِي فِي جَمِيعِ حَالَاتِي.

ومن از روی نادانی، با گناهم در برابر تو ایستادم، آن هم به این سبب که از برخی از بندگان تو می ترسیدم، اما به عفو تو امید داشتم و از شتاب در عقوبتت احساس امنیت کردم. پس حال که از درون من آگاه هستی و می دانی که چگونه به رحمت تو امید بسته ام، رحمتت را بر من واجب کن، چرا که می دانم در هر حالی مرا می بینی و از حال و روز من باخبری.

لَا أَقْدِرُ أَسْتَتِرُ مِنْكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ، فِي بَرٍّ وَلَا
بَحْرٍ، وَلَا بِخَرَقٍ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا سَمَاءٍ، وَلَا سَهْلٍ وَلَا
جَبَلٍ، وَلَا أَنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٌ دَاجٍ، وَلَا سَمَاءٌ
ذَاتُ أَبْرَاجٍ، وَلَا أَبْحُرُّ ذَاتُ أَمْوَاجٍ، وَلَا أَرْضٌ ذَاتُ
فِجَاجٍ، وَلَا جِبَالٌ ذَاتُ أَنْبَاجٍ،

من نمی توانم در برابر تو پنهان شوم، نه در شب و نه در روز، نه در خشکی و نه در دریا، نه در اعماق زمین و نه در آسمان، نه در دشت و نه در کوه. زیرا هیچ شبی تاریک، هیچ آسمان پر از برج، هیچ دریای پرموج، هیچ زمین پر از راه و هیچ کوه استواری (که اصوات را منعکس می کند) نمی تواند مرا از دید تو پنهان کند.

عَارِفٌ بِرُبُوبِيَّتِكَ، مُقَرَّرٌ بِوَحْدَانِيَّتِكَ، أَحْطَتَ خُبْرًا
بِأَهْلِ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ، لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنِ
شَيْءٍ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ.

به ربوبیت تو معرفت دارم و به یگانگی ات اعتراف می‌کنم.
تو به آسمانیان و زمینیان آگاهی کامل داری و هیچ چیزی
تورا از چیز دیگری غافل نمی‌کند. هیچ محبوبی جز تو نیست،
تو یکتایی و شریکی نداری. تو بر هر چیزی توانایی. و درود و سلام
خدا بر سرور ما، حضرت محمد و خاندان او باد!

پاورقی:

۱. در برخی نسخه ها: مَنْ

۲. در برخی نسخه ها: وَصَفَتْ أَهْلَهُ

۳. در برخی نسخه ها: وَأُدِلُّ